

[Sigsgaard.]

kan være forskellige meninger, det er jo ikke et særlig partipolitisk spørgsmål — men hvis et flertal i folketinget finder, at det er rigtigt, så synes jeg, tinget bør vedtage det, og partierne bør så prøve på at skabe forståelse i befolkningen for, at forslaget bør gennemføres, sådan at det kan vedtages ved den folkeafstemning, der jo ifølge grundloven skal til, for at en nedsættelse af valgretsaldere kan gennemføres.

Der er en række forhold, der taler for nedsættelsen, og jeg skal nævne nogle af dem. De 18—21-årige tager i de fleste henseender del i samfundslivet på lige fod med alle andre. De har alvorlige forpligtelser over for samfundet, de har pligt til gennemskattebetaling, såvel som til at finansiere samfundets fællesanliggender, de har pligt til at aftjene værnepligt. Det må være rimeligt, at det samfund, der i en given situation kræver af disse unge, at de skal være villige til at ofre livet i en eventuel krig, indrømmer de samme unge retten til medindflydelse på statens styre, den indflydelse, der kan ligge i at afgive stemme ved valgene. Hver eneste gang nedsættelse af valgretsaldere har været diskuteret, er det argument blevet fremført, at de unge ikke var modne nok til at tage medansvar. Det sagde man om de 23—25-årige, da nedsættelsen til 23 år drøftedes, man sagde det om de 21—23-årige i 1960-61, da nedsættelsen til 21 år blev vedtaget, og vi skal måske også høre det her i dag, men kendsgerningen er jo, at nedsættelsen ikke har fået nogen som helst katastrofale følger. Tværtimod har de vel været med til at øge den politiske interesse rent bortset fra, at de har været simple retfærdighedshandlinger.

Jeg er sikker på, at de 18—21-årige ikke er mindre politisk velorienterede end de fleste andre befolkningsgrupper. Skulle de være det, ville det jo også være en falliterklæring for hele vort uddannelsesvæsen. Tværtimod taler meget for, at den forbedring af almenuddannelsen, der trods alt har fundet sted i de senere år, har betydet, at de unge på mange måder har bedre forudsætninger for at tage stilling til samfundsproblemerne, end så mange andre har, og bedre muligheder, end tidligere tiders unge har haft.

Det må også frem ved denne lejlighed, at

de unge som gruppe er meget svagt repræsenteret såvel i folketinget som i de kommunale råd. Der er vel ikke mere end en håndfuld af dette tings medlemmer, som er under 35 år. Den yngste halvdel af vælgerne har altså kun ganske få repræsentanter. Det er urimeligt over for de unge, som ofte ikke føler sig dækkende repræsenteret af ældre politikere, og det bremser den politiske fornyelse, som bør ske i takt med den hurtige samfundsmæssige udvikling.

De unge og yngre vælgergrupper har i dag næsten ingen indflydelse på den politiske ledelse af det samfund, som de i morgen står med ansvaret for. Derimod er de ældste vælgergrupper stærkt overrepræsenteret, også her i tinget. Det er vist uødvendigt med beregninger af gennemsnitsalder for tingets medlemmer for at underbygge den påstand. Enhver politisk interesseret TV-kigger vil vide, at det forholder sig, som jeg her beskriver det.

Nedsættelse af valgretsaldere vil give en mere rimelig aldersmæssig sammensætning af tinget og af de kommunale råd. Argumentets vægt forstærkes af den hurtige vækst i antallet af ældre, som vi oplever. Jeg tror også, de fleste vil være enig i, at den politiske interesse hos de helt unge er væsentligt større i dag, end den var tidligere. Ønsker man yderligere at stimulere den, kan det gøres bl. a. ved at nedsætte valgretsaldere.

Forslaget er fremsat allerede nu, fordi vi derved antagelig har en rimelig mulighed for at få det gennemført med virkning allerede fra det førstkommande folketingsvalg; der skal jo tid til, og det er vi klar over.

Vi har taget myndighedsaldere med i forslaget. Dels må det være rimeligt, at valgretsaldere ikke er lavere end myndighedsaldere, dels er lov om umyndighed og værgemål næsten uændret siden 1921-22; den trænger i høj grad til revision, og det kunne jo være, at det, at spørgsmålet om myndighedsaldere nu dog her tages op til behandling, gav anledning til, at regeringen ville foreslå en videregående revision af den lov.

I mit parti håber vi på i det mindste nogen velvilje fra et flertal, helst naturlig-